

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

NÄMFORSEN I ÄNGERMANLAND. — FOTO. FORSBERG, ALBY.

12TE ÅRG.

DEN 23 OKTOBER 1910.

NO 4.

Foto Hertberg, Stockholm.

Klisché: Bengt Skjerveparre.

W. Magnusson

KARL LANGENSKIÖLD.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Under den utrensningsperiod i vårt ekonomiska lif, som tog sin början på försommaren 1907, därefter nådde sin höjdpunkt i sammanhang med världskrisen på hösten samma år och ännu ger sig tillkänna i afvecklingen af de skånska landtmannabanksaffärerna och Stockholm—Öfre Norrlands-bankens rekonstruktion såsom en efter hvad man bör kunna hoppas ändtlig afslutning, har en mer än vanligt stor uppgift ålegat landets sedelutgifvande institut och ett mer än vanligt drygt ansvar varit förenadt med ställningen som Sveriges Riksbanks ledande man. Denna ställning har, allt sedan Riksbanken öfvertog landets hela sedelutgifning och sålunda blef en verklig centralbank i modern mening, intagits af bankofullmäktiges förste deputerade, friherre Karl Langenskiöld. Naturligtvis har Riksbanken icke gått helt fri från kritik för den politik, den under i ekonomiskt hänseende så svåra tider som de senaste åren följt, och man erinrar sig, att tämligen skarpa angrepp riktats mot densamma både strax före och ännu mera efter 1907 års kris. Men inom verkligt sakkunniga kretsar ha dessa angrepp icke kunnat tillmätas något större sakligt berättigande, och just bland dem, som starkast känt situationens allvar vid vissa tidpunkter, torde tacksamheten icke vara minst mot den man, som med ovanlig insiktsfullhet och aldrig spard, outtröttlig möda lotsat vår ekonomiska farkost genom bränningarna på ett sätt, som lämnat hårdt när hvart enda ett verkligt sundt affärsföretag oskadt åt den nya blomstringsperiod, hvilken inom kort åter bör kunna påräknas.

Frih. *Bror Karl Johan Langenskiöld* är född i Pau, det Bernadotteska husets stamstad, i Sydfrankrike den 26 januari 1857 och son till finländska föräldrar: dåvarande guvernören öfver Abo och Björneborgs län, sedermera senatorn och chefen för finländska senatens ekonomidepartemens finansexpedition Carl Fabian Theodor Langenskiöld, som 1860 upphöjdes i friherrligt stånd, och hans maka Maria Magdalena af Björkstén. Släkten är sannolikt också af finländskt ursprung; dess äldste kände medlem var en i svensk tjänst anställd infanterikapten Lang, hvilken omtalas från Carl X Gustafs ryska krig, och dennes sonsöner, bröderna stabskaptenen Johan Henrik och löjtnanten Lars Adam Lang, upphöjdes af Gustaf III i adligt stånd med namnet Langenskiöld i sammanhang med 1772 års stats-hvälfning: båda voro anställda vid Nylands och Tavastehus läns dragonregementet, för hvilket konungens bekante medhjälpare vid revolutionsföretaget Jakob Magnus Sprengtporten var öfverste.

Student i Helsingfors redan vid sjutton års ålder förskaffade sig Karl Langenskiöld en synnerligen omfattande akademisk utbildning. Efter att 1877 ha aflagt fil. kandidatexamen promoverades han samma år till filosofie magister, hvarefter han slog in på den juridiska studievägen. 1881 aflade han juris kandidatexamen och 1886 förvärfvade han sig juris doktorsgrad. Följande år erhöll han förordnande att föreläsa vid Alexanders-universitetet. Vid denna tid deltog han äfven i det politiska lifvet. Vid landtdagen 1882 var han borgarståndets sekreterare och 1885 och 1888 deltog han i landtdagarna som ledamot af ridderskapet och adeln. I motsats mot sin äldre broder, friherre Gustaf Adolf Langenskiöld, hvilken slutligen blef ledamot af senatens justitiedepartement, Finlands högsta domstol, inträdde han emellertid icke på ämbetsmannabanan, utan valde i stället att ägna sig åt näringslivets tjänst, i det han 1890 öfvertog ställningen som verkställande direktör i Nordiska aktiebanken för handel och industri i Viborg. Här ädrog han sig den svenska bankvärdens

uppmärksamhet genom sin initiativkraft och duglighet och då Skandinaviska Kreditaktiebolagets främste styresman i Stockholm vid denna tid, generalkonsul H. Davidsson, önskade tillförsäkra sig bistånd af en framstående, yngre kraft, föll hans val på den finländske bankmannen. Det visade sig snart att han härvid icke misstagit sig. Langenskiöld vann i Sverige allmänt erkännande och förstod att i sin mån bidra till häfdandet af Skandinaviska Kreditaktiebolagets anseende som ett af vårt lands främsta och mest oklanderligt skötta bankinstitut. Han förvärfvade sig svenskt medborgarskap och togs af regeringen i anspråk för den kommitté, som år 1900 tillsattes för utarbetande af förslag till de förändrade bestämmelser om Riksbankens sedelutgifningsrätt, till hvilka upphörandet af de enskilda bankernas sedelutgifning borde föranleda. Denna kommittés utlåtande gaf upphof till åtgärder, afsedda att befördra Riksbankens successiva öfvertagande af sedelutgifningsmonopolet till förekommande af rubbningar, som annars svårligen läte sig undvika. I sammanhang härmed framträdde med ökad styrka behovet af en förstärkning af den banktekniska sakkunskapen inom Riksbankens styrelse äfvensom af en enhetligare ledning af bankens förvaltning. I enlighet härmed antog riksdagen ett förslag till omorganisation af bankstyrelsen, enligt hvilket bankofullmäktige visserligen som dittills skulle hafva att inom sig utse två deputerade för bankens närmaste ledning men att dessa skulle benämnas *förste* och *andre* deputeraden samt den förre omhänderhafva bl. a. växelrörelsen — såväl den inrikes som den utrikes — och lånerörelsen i dess helhet, medan den andre i främsta rummet skulle ägna sin uppmärksamhet åt bankens inre förvaltning och ekonomi och i öfrigt vara förste deputeradens biträde och suppleant. I sammanhang härmed reglerades lönen för förste deputeraden på ett sätt, som bragte den i bättre öfverensstämmelse med det inom den privata bankrörelsen vanliga.

Det var en offentlig hemlighet, att detta omorganisationsförslag antogs af riksdagen icke minst därför, att man hade grundad förhoppning att därigenom för Riksbanken och den viktiga ställningen som förste deputerad tillförsäkra sig frih. Langenskiölds prövade förmåga. Så skedde ock; den 20 februari 1901 valdes denne enhälligt till bankofullmäktigt å den genom dr J. W. Arnbergs fränfalle lediga platsen, och därefter har hans mandat hvarje gång den treåriga valperioden utgått åter förnyats.

Om Riksbankens utveckling under frih. Langenskiölds ledning lämna de numera årligen utgifna årsredogörelserna god föreställning. Öfvertagandet af de enskilda bankernas sedelutgifning har försiggått lugnt och säkert, och under krisens prövande dagar var bankens ställning visserligen hårdt medtagen, det skall icke förnekas, men hvad som är hufvudsaken — den svek icke ett ögonblick sina förpliktelser gent emot allmänheten vare sig i afseende på tillhandahållande af valuta eller i andra hänseenden. Att fordra mera har man ju i verkligheten icke rätt, häst sedan frih. Langenskiöld ådagalagt, att allt varit noga förutsedt och planlagt.

Frih. Langenskiöld har utanför bankvärlden föga framträdt. Af regeringen har han tagits i anspråk för kommittéarbeten rörande banklagstiftningen och den finansiella utredningen i afseende på försvarets utveckling. Han har därjämte sätet i Stockholms handels- och sjöfartsnämnd. Åt sina åligganden i Riksbanken har han i öfrigt ägnat hela sin tid.

Sedan 1893 är han i äktenskap förenad med Alba Maria Ekman, dotter till framlidne konsul O. Ekman.

DEN RÖDA ELDEN.

BERÄTTELSE FÖR H. 8. D. AF **BO BERGMAN.**

Diktaren satt undanstucken i ett hörn på tredje raden och såg på en af sina gamla ungdomspjäser som man tagit upp igen. Han undvek annars sorgfälligt sitt eget på teatern. Men den här pjäsen var så förfärligt gammal; det var som han inte hade skrivit den själf. Stycket hade för längesedan fått sitt dop och blifvit upptaget i församlingen, och det var äradt och älskadt. Ett par decenniers publik och skådespelare hade tröskat igenom det, men det räckte ännu. Han brydde sig inte om att grubbla på faktum.

Litet frånvarande såg han människorna röra sig nere på scenen — dockor som hans ord satt i gång och som förmodligen skulle fortsätta att sprattla långt sedan han själf var borta. Hvad de sade var mycket vackert ibland, men det angick honom inte. Den man det angått hade varit trettio år och haft det både svårare och roligare än nu i en liten dublett på gamla Ladugårdslandet med punsch och flickhistorier och framtiden oviss som ett banklån. Lånet hade emellertid gått, och nu var det uppätet. Framtiden var uppäten. Hvad menade då alla de gamla replikerna? Det hängde ju i luften alltsammans.

Han ryckte till när ridån gick. Ljuset skruvades upp; salongen applåderade. En herre kom insläppande med en dam, sedan ridån hifvats i höjden på nytt. Mera applåder. Det tycktes verkligen angå några — han såg sig omkring med en nyfiken blick.

Bänkraden framför honom satt ett ungt par med hufvudena inpå hvarandra och studerade programmet. Han såg en varm och dunig kind i farligt grannskap till en spetsig mustasch, ett ljus hårburr, en tyllrosett, ett finger som lekte med halskedjan. Det stod som en imma af kärlek och ungdom kring det hela. Han lutade sig fram för att söka uppfånga något ord. De tycktes tala om de uppträdande, men han visste att de bara talade om sig själfva. Det fanns ingenting annat än de två. Det var de som

skrivit pjäsen, de som spelade den, de som applåderade den. När hjälten kysste sin älskade, kysste de två i salongen hvarandra fast läpparna aldrig berördes. Deras kärlek växte med kärleken på scenen, och den gaf större värde åt skådespelet i diktarens egna ögon. Han började få ett visst intresse för det. Och han kände en tacksamhetsskuld till paret framför honom.

När han kom ut från teatern, var han upplifvad som i gamla dar. Han visste att det inte skulle räcka länge, men nu bar det i alla fall hans steg genom den skyiga oktoberkvällen och blåsten sköt på och löfven sprungo för fötterna på honom som små beskäftiga nissar med sitt tissel och tassel. Han dref utåt Strandvägen. Det hven i skutornas tackel; vattnet vispade sönder ljusspeglingarna. Biler och spårvagnar korsade hvarann i kvällens sista feberlif.

I Grefgatshörnet stötte han plötsligt ihop med en gammal väninna, Ebet Lang. Fru Lang var några och fyrtio och änka, hade flickröda kinder, grått hår och filantropiska intressen som hon skötte efter sitt eget hufvud. Hon var på språng dagarna i ända och gaf ut mycket pengar. Hon älskade barn och djur. Hon hade en katt i hvarannan källarglugg i kvartaret att se till och en hel hop trasiga ungar, som kallade henne tant och drogo henne vid näsan. Det var det roligaste hon visste att bli lurad.

— God dag, Emil, log hon med sin friska, hvita tandrad. Hvart hän?

— Ingenstans.

— Då tar jag dig med upp på en kopp te, det var så längesen.

Fru Lang bodde fyra trappor upp i ett hus vid Södra Blasieholmshamnen med utsikt långt bort öfver Djurgårdslandet. Ett litet mjukt och ombonadt sanktuarium; smutsen kom inte dit, och Boucherkopian med sina drufvor och sin herdelek log svalt från vägen. Medan de nu sutto vid teet och cigarretterna, hon och diktaren, föll kvällens ro öfver dem och de voro mycket nöjda och belåtna. Diktaren kastade sig bakut i fåtöljen, med händerna om nacken.

— Det här är ändå ett stycke hem, spann han. Hvarför kunde du inte ha tagit mig, Ebet?

— Jag fick det mycket bättre med Albert, skrattade hon.

— Det tviflar jag inte på, men i alla fall. Jag skulle ha blifvit en utmärkt äkta man. Inte? Jag bedyrar. I den vägen är jag ingen riktig diktare. Jag är af natur en gammal huskatt. Och nu får jag hålla till godo med källargluggarna . . .

— Pauvre ami.

Hon räckte honom sin fasta hand, och han kysste den lätt.

Det blef en liten paus och i tystnaden hörde de anghvislorna från sjön. Kvällen slöt sig omkring dem med sin hemvärme och sitt lugna välbehag. Plötsligt skakade diktaren upp sig.

— Kan du gissa hvar jag varit i kväll? På teatern, du, och sett på mig själf.

— "Den röda elden?"

— Ja. Den gamla hurran är inte så dålig i alla fall.

— Hvem har sagt det då?

— Jag.

— Jaså, ingen annan.

— Det satt en ung man och en ung flicka strax framför mig. De älskade hvarandra. Det är deras förtjänst att pjäsen blef bättre än när jag såg den sist.

— Jag minns också när jag såg den sist, sade fru Ebet. Det är sexton, sjutton år sen.

— Tackar så mycket. Ett mästerverk har dock anspråk, min fru.

— Jag minns, tog hon vid med en litet annan röst. Jag var inte längre ung då. Jag var nära trettio, och "Den röda elden" hade satt dig i ropet. Männen flockades kring dig, och kvinnorna också. Att jag var med i skocken märkte du inte. Me. I en kväll, en af de första gångerna pjäsen gafs, satt jag ensam i en vrå — och när man kom till det där stället där Vanda står och fryser vid fönstret och ser på stjärnskotten och de gula papperslapparna till höstlöf släppas ner, förstod jag att jag älskade dig.

Diktaren gjorde en rörelse i sin fätöjl.

— Och det sa du aldrig . . .

— Nej, jag aktade mig. Erotiska äfventyrligheter äro min fasa. Jag har inte det minsta sinne för den stora kärleken — den som slutar med att man kastar kastruller på hvarandra. Den är så liten. Det är den lilla — brackans, hvardagens — som är stor. Och den skulle du aldrig begripit, Emil. Det är bara i kväll du är huskatt. Jag tror nog att jag kunde fått dig kär i mig, det kan man alltid om man vill och lättast är det med intelligent folk, men jag tyckte det var synd på Ebet Stille . . .

— Och så lät du henne bli Ebet Lang.

— Ja, skrattade hon så att det lyste.

— Du är en bracka, Ebet.

— Ja, ja.

— Och du har inte det minsta hjärta.

— Nej. Men nu får du gå. Jag är så förskräck-

ligt sömnig, och jag har så många källargluggar att se till i morgon. Tack för i kväll. Och hälsa den stora kärleken! Alma lyser dig utför trapporna.

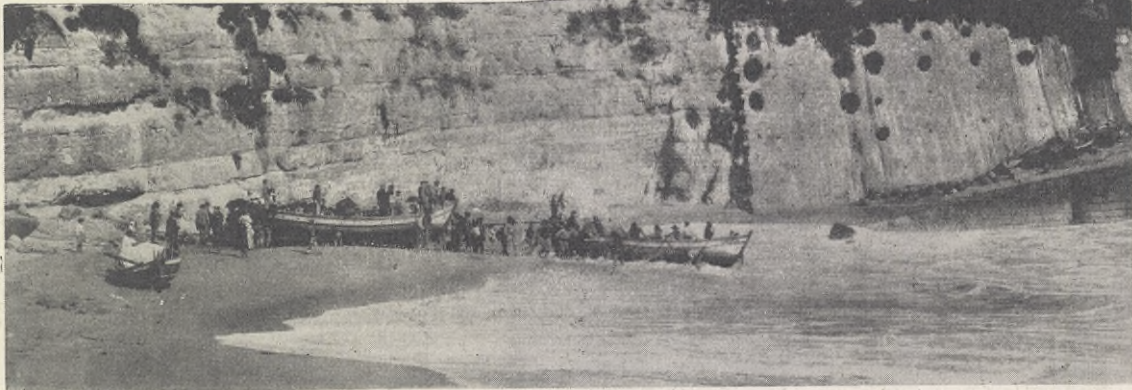
Diktaren vindlade sig försiktigt ner. En jättnelik piga, grym och slapp i köttet af vaka, jagade honom framför sig med lampan. Han flydde som en skugga och nattblåsten tog honom, när han kom ut, och lät honom försvinna bland de andra skuggorna.

Det var kallt; träden i Berzelii park höllo på att tappa sitt sista hår, och bastmattorna täckte några blomgrupper mot frosten. Det stora nöjesetablissemnet hade skrällt slut för dagen och lyste blott med enstaka ljusprickar. Han svor öfver att det inte fanns nattkaféer i denna beskedliga osedlighetsstad, där synden var enkel och tarflig och ingaf vämjelse, men sällan glädje. Nu måste han gå hem och lägga sig fast han visste att ingen veronal längre hjälpte honom till sömns kvällar som denna. Böckerna hade han ju, men den medicinen var också missbrukad. Det enda som återstod var att försöka med palindromerna i en gammal familjejournal.

Just som han sneddade öfver åt teatern, såg han ett ungt par komma gångbanan fram. Under en lykta kände han igen den unge mannen och den unga flickan från i kväll. De gingo sammantryckta och hviskade. Den färliga mustaschen var inte längre så oklanderligt spetsig och den runda kinden bredvid syntes blek.

Den röda elden . . .

Han följde paret till sitt gathörn och när klockan slog half två i Östermalmskyrkan stack han nyckeln i sin port. Med släpande steg kom han in till sig och satte sig att lösa rebusar för att få sova — medan kärlekens rebus höll honom vaken.

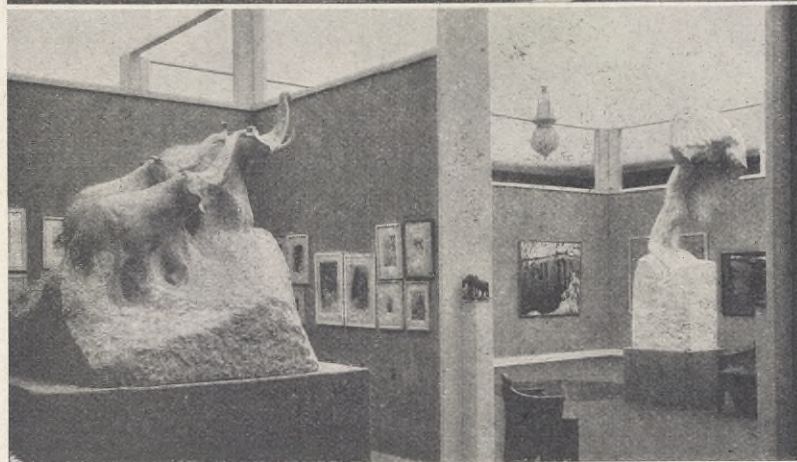
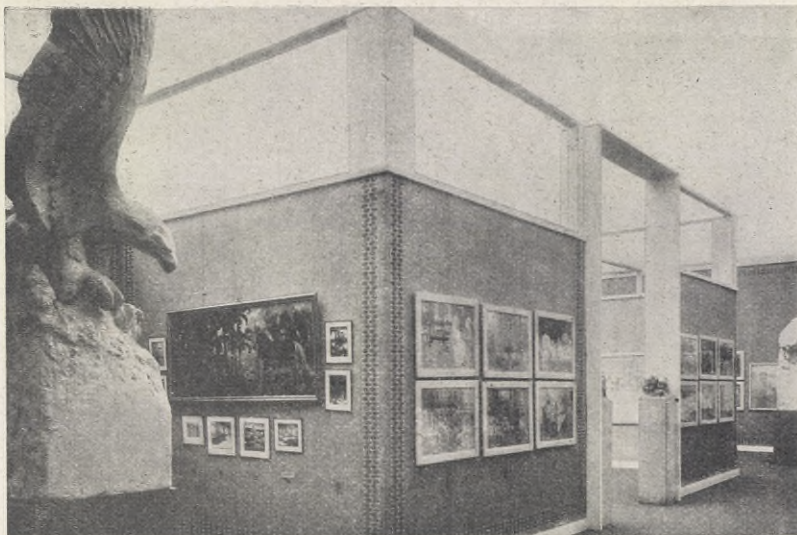
Efter fotografi.

EN MÄRKLIG BILD UR PORTUGALS HISTORIA.

Kiloh - Bengt Silfverparn.

FAMILJEN BRAGANZA LÄMNAR PORTUGALS JORD: Fotografien tagen då konung Manuel samt änkedrottningarna Amelia och Maria Pia i Ericeira inskeppa sig i en fiskarbåt för att bege sig till den utanför liggande kungajakten "Amelia" med hertigen af Oporto ombord. Därefter styrde jakten kursen på Gibraltar. — Flere olika versioner om huru det verkligen tillgick vid konungafamiljens flykt förefinnas ju; denna bild bekräftar berättelsen om konungens färd öfver Cintra och Mafra till Ericeira.

SVENSK KONST INFÖR UTLANDET.

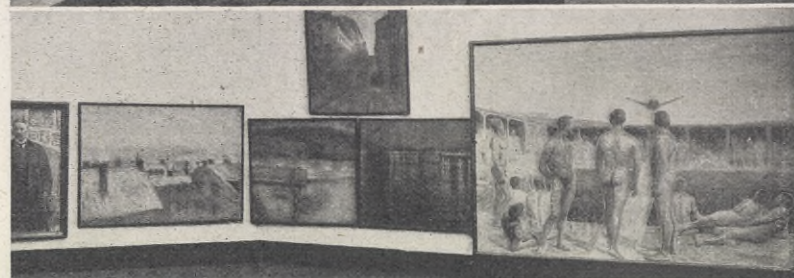

Från fotografier.

Kitsch Bengt Skjerveberg

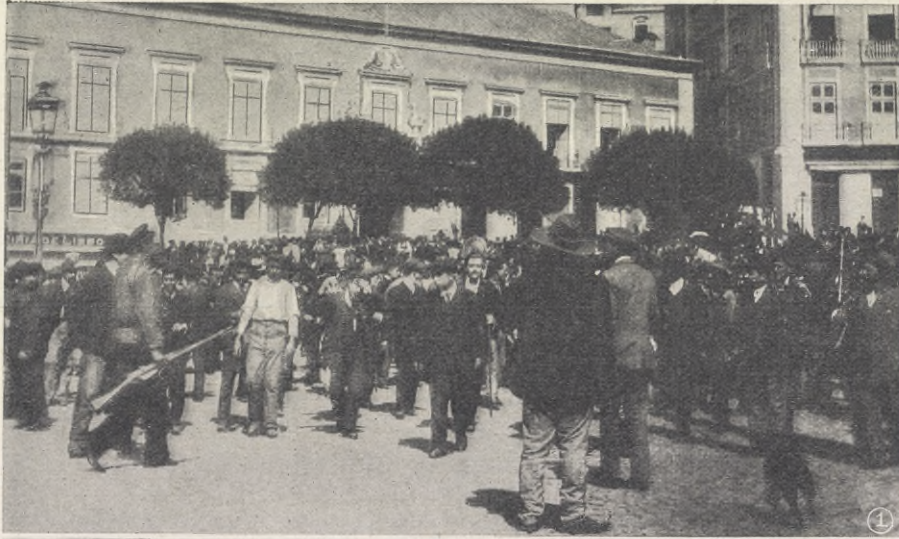
TVENNE INTERIÖRER FRÅN SVENSKA KONSTUTSTÄLLNINGEN I WIEN.

Utställningen har ordnats af Gustaf Fjæstad, Carl Milles och Emil Österman, hvilken sistnämnde offrat utomordentligt mycket tid härför. — Se text å sid. 59.

FRÅN KONSTNÄRSFÖRBUNDETS UTSTÄLLNING I BERLIN: Öfverst Liljeforsrummet, t. v. skulpturer af Chr. Eriksson; *Mellerst* stora salen med Eugen Janssons "Badanstalt" t. h., t. v. portr. af Tor Hedberg; *Nederst* taflor af Acke och Richard Lindström, t. v. *Manshufvud* af David Edström, i fonden Ernst Josephsons "Necken". — Utställningens ordnare äro Karl Nordström, Richard Berg, Eugen Jansson, Nils Kreuger och Christian Eriksson. (Se text å sid. 59.)

REVOLUTIONEN I PORTUGAL.

REVOLUTIONSDAGARNA I LISSABON: 1. Utanför den provisoriska regeringens residens. 3. Artillerister, som öfvergått till republikanerna, barrikaderande en gata. 2 och 4 Republikanska frivilliga och soldater.

Den *Portugisiska revolutionen* kom som en fullständig öfverrumpning för regeringen: man hade visserligen väntat ett revolutionärt utbrott förr eller senare, men ingalunda just då det kom. Däraf förklaras och till stor del bristen på effektivt motstånd hos de kungatrogna trupperna. Visserligen stredo dessa — särskildt municipalgardisterna — med anmärkningsvärd tapperhet och beslutsamhet i trettio timmars tid; men den enhetliga ledningen sakna-

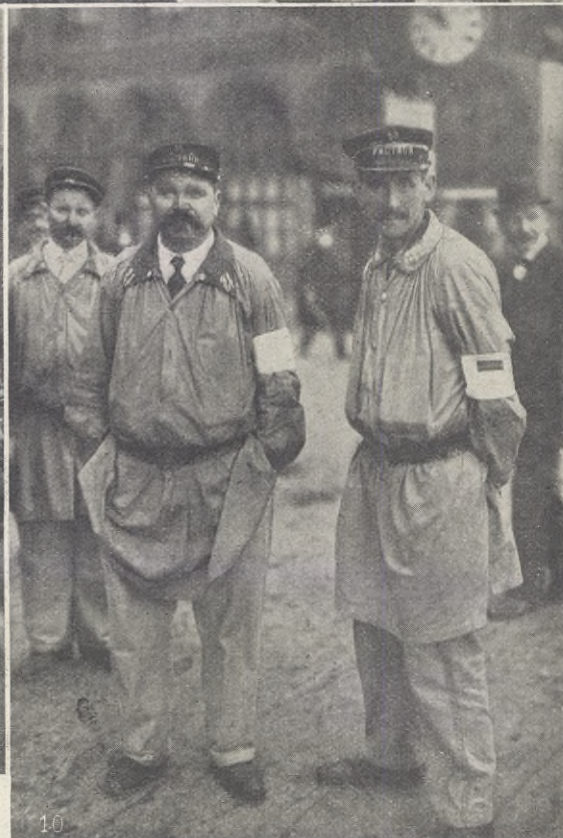
EFTER FOTOGRAFIER.

1. HÄROLD UTROPANDE DEN NYA REPUBLIKEN. 3. INTERIÖR FRÅN ETT KLOSTER SOM STORMATS AF REVOLUTIONÄRER. EFTER FOTOGRAFIER.

2. REPUBLIKEN PROKLAMERAS FRÅN RÅDHUSET I LISSABON.
4. SJÖOFFICERARE HYL-LAS AF FOLKET I LISSABON.

des, och därför var också allt deras mod och dödsförfäkt för-gälvtes. Gatustriderna blefvo blodiga — revolutionärerna, under befäl af sjöofficerare, voro till en början under-lägsna, men de hade sitt mål klart för sig, och tvungo ge-nom sina energiska angrepp under hand den ena separe-rade afdelningen rojalistiska trupper efter den andra att sträcka vapen.
Af närmare redogörelser för revolutionsstriderna har i ö. dagspressen öfverflödat, och hänvisande till dessa skil-dringar, återge vi här ett an-tal talande bilder från revolu-tionsdagarna. (Se äfven text och bilder föreg. n:r.)

1. VID NORDBANGÅRDEN I PARIS. Stationen förligen belägrades af väldiga skaror af nyfikna; trupper måste hålla tillbaka de anstormande och rensa gatorna. — 2. ETT LOKOMOTIV AFKOPPLAS å Västbanan af de strejkande och borttöres. — 3. PASSAGERARETÅG STOPPAS af strejkande mellan två stationer. — 4. TÅG HEJDAS VID PONT MARCADET hvarifrån de resande fingo gå långa sträckor till sina hem. — 5. MINISTERPRESIDENTEN BRIAND som genom fasthet och energi dämpat strejken (foton tagen tidigare vid en vålagitation). — 6. VID NORDBANGÅRDEN I PARIS. Järnvägslinjen bevakas af militär. — 7. VID S:T LAZARESTATIONEN I PARIS. Soldater lastande in ankommet gods. — 8. INGENJÖRSOLDAT IORDNINGSTÄLLANDE EN SIGNALAPPARAT, hvars ledningstrådar afskurits. — 9. AUTOMOBIL I STÄLLET FÖR SNALLTÅG. Automobilhållplats utanför Nordbangården. I så stor skala sig göra lät upprätthölls trafik medelst automobil — en färd Paris—Bryssel betingade pr person 350 frs. — 10. JÄRNVÄGSMÄN Å ÖSTBANAN GENOM REGERINGENS MILITÄRDEKRET STÄLLDA UNDER KRIGSLAGARNA (obs. den hvita bindeln, kännetecknet härför). (Se text å sid. 61).

EFTER FOTOGRAFIER.

Efter fotografier.

DE NYASTE PARISERHATTARNA:

Kl. 118: Bengt Silfverparn.

T. v.: Klockform, af stengrätt siden med likafärgadt fjädergarnityr. *Mellerst*: Stor svart sammetshatt, med grått sidenfoder och rik hvit fjädergarnityr. T. h.: Rysk mössa af långhårig filt med gråhvit svandunbesättning och mörkröd fjädergarnityr.

Text till fotos å föreg. sida.

Det främsta tyska universitetet, rikshufvudstadens, har i dagarna hugfäst minnet af sin hundraåriga tillvaro.

Berlins universitets historia är en tungt vägande del af den tyska vetenskapens historia. Och "Alma mater Beroliensis" har därtill en kanske än större betydelse — den nämligen att vara en andlig föreningslänk mellan det stora rikets alla delar och stater.

Tillkommet i en tid af den djupaste förnedring för Preussens land och folk, vid själfva den tyska andens pånyttfödelse, blef *Berlins universitet* från begynnelsen till ett uttryck af detta nationens uppvaknande.

Många och stora äro de namn, som kunna nämnas bland detta universitets lärare — Fichte, Alexander von Humboldt, Hegel, Robert Koch, Mommsen, Virchow, Harnack, Wagner äro blott några af dem.

*

På 100-årsdagen gjorde kejsar Wilhelm universitetet meddelandet om en storslagen gåfva: att han bragt till realiserande den länge närda tanken på ett rent vetenskapligt *forskningsinstitut*, utan därmed följande undervisningsskyldighet — Wilhelm von Humboldts stora tanke. Tio miljoner mark har kejsaren redan lyckats få samman till detta instituts förverkligande.

Text till fotos å sid. 53.

Den *kollektivutställning* af *svenska konstnärers verk* som i sept. öppnades af *Wiens* fram-

EN UPPSEENDEVÄCKANDE VACKER PARISERTOILETT.

stående konstnärsförening "*Hagenbund*", är resultatet af de österrikiska och svenska konstnärernas sammanträffande vid fjolårets utställning i Münchens Glaspalats.

Den svenska konsten har med denna utställning slagit ett stort slag — och onekligen vunnit en stor seger, så mycket anmärkningsvärdare som Wien ju sedan gammalt är känd för sin konstnärligt kräsna och för nyheter ej lättmottagliga publik. "Und was haben diese Schweden alles nach Wien gebracht", utbrister hänförd tidningen *Observer*, och ger själf svaret: "en sund, stolt, frisk, lefnadsglad konst, varm och ärlig, utan barock förkonstling".

Bland de utställande äro att nämna: Anders Zorn, Carl Larsson, Gustaf Fjæstad, bröderna Österman, Carl Milles; många andra icke till förglömmades.

*

Men icke blott i Wien, utan ock i den andra germanska storstatens hufvudstad har i dessa dagar den svenska konsten träd fram på ett synnerligen fördelaktigt sätt. Det är här *Konstnärsförbundet*, som i *Berlin-secessionen* anordnat en *utställning*, där Karl Nordström, Nils Kreuger, Eugen Jansson, Christian Eriksson, Richard Bergh, Bruno Liljefors, Carl Wilhelmsson, Axel Sjöberg och Gösta von Hennigs m. fl. äro representerade. *Berlinerpressen* innehåller mycket smickrande uttalanden om de här förefintliga "karaktäristiska och karaktärsfulla" verken.

TVÅ UNIVERSITETSFESTER.

BERLINS UNIVER-
SITETS HUNDRA-
ÅRSJUBILEUM:
Vidstående bild:
RIKSKANSLEREN
BETHMANN-HOLL-
WEG VID JUBILE-
UMSFESTLICHE-
TERNA.

Med mycken hög-
tidlighet invigdes den
1 oktober *Studerterforeningens* nya byggnad i Köpenhamn, i närvaro af kronprins Kristian, representanter från de nordiska universiteten samt alla de män, som betyda något i Danmarks intellektuella lif. — Dimensionerna äro så storslaget tilltagna, att studenterna icke ha bruk för hela byggnaden, hvarför den delvis uthyrts.

KEJSARPARET (1 och 2) HÄLSAS vid universitetets huvudportal af rektorn prof. Schmidt (3). (Se text å nästa sid.)

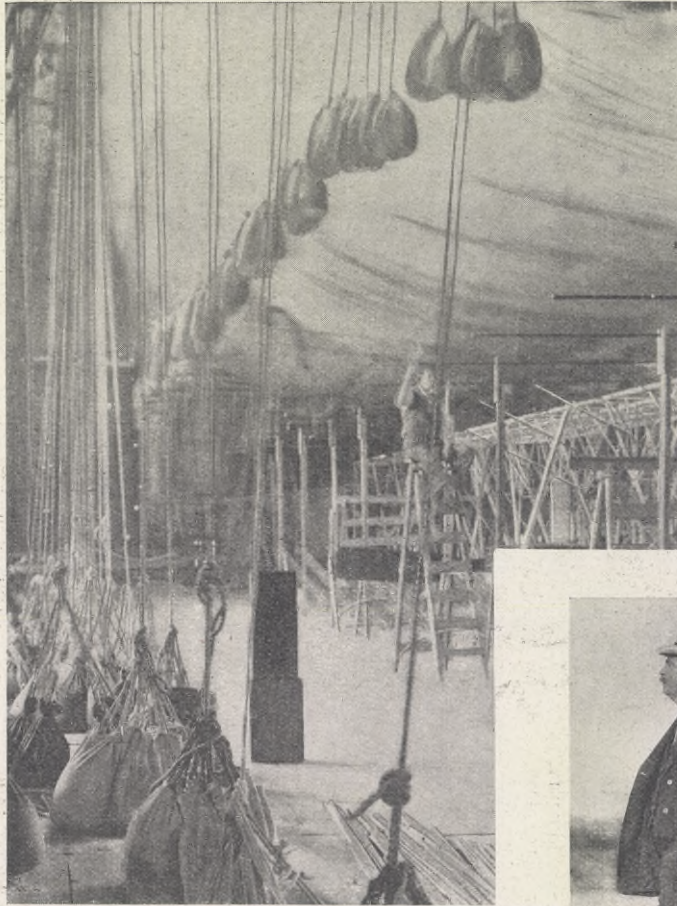

Efter fotografier.

Öfre bilden t. h.: "STUDENTERFORENINGENS" I KÖPENHAMN IMPOSANTA NYA HUS. Nedre bilden: INVIGNINGEN AF "STUDENTERFORENINGENS" NYBYGGNAD.

Kliché, Kem. A. B. Henot Sjöversparre Salm.—Gbg.

LUFTENS HERRAR.

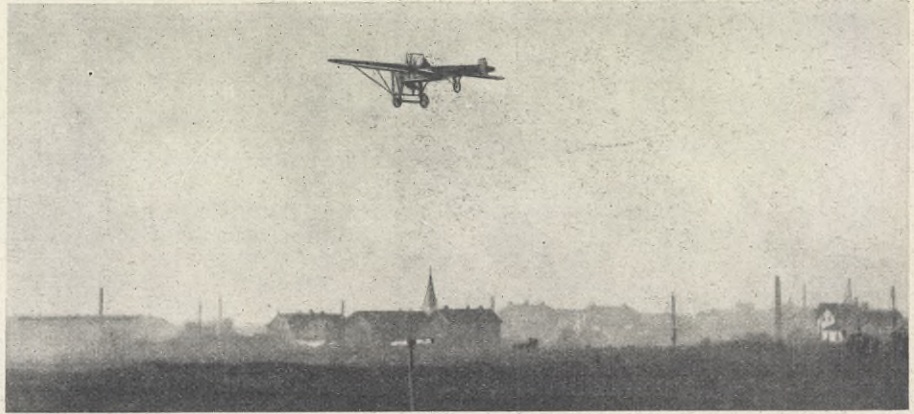
FRÅN BYGGANDET AF DET WELLMANSKA LUFTSKEPET: De tio tons vägande sandsäckarna som erfordrades för att hålla ballongen vid jorden. — Efter fotografi.

Den amerikanske journalisten *Walter Wellman* — förut, knappast fördelaktigt, känd genom sin storslagna reklam för mindre allvarliga försök att luftvägen uppnå Nordpolen — har i dagarna slagit världen med häpnad genom att verkligen söka utföra en ny utlofvad bedrift — en färd öfver Atlanten i styrbar ballong.

Starten skedd d. 16 okt. i Atlantic City — huru den våghalsiga färden slutade är ej bekant då detta skrives. Ballongen, som är försedd med trådlös telegraf, har en besättning på 6 man.

WALTER WELLMAN.

Efter fotografi.

FRIHERRE C. CEDERSTRÖM FLYGER ÖFVER KRISTIANIA.

Också *Norge* har nu haft sin första flygvecka, gifvetvis förlagd till Kristiania. Det var "vår egen" aviator, *frih. Cederström*, som den 14 okt. fick äran och nöjet att, på ett enastående vackert sätt, inviga flygporten i Norge. Denna flykt — under hvilken frih. C. satte kursen ut öfver Kristianiafjorden och flög rundt Hovedön — inbragte honom ej mindre än tre pokaler, nämligen en för första flygning i Norge, en för luftfärden rundt den nämnda ön och en för vacker start och landning.

EN MÄRKLIG BLIXTFOTOGRAFI: Från en svensk vetenskapsman ha vi haft nöjet låna den högligen intressanta fotografi, hvaraf ovanstående bild är en reproduktion. Plåten togs nyligen af en svensk i Worcester, Massachusetts, hvilken lär ha blifvit förmögen på kuppen. Ett anbud på 500 dollars för plåten blef af honom refuseradt.

Foto. D & J. Sorbon. Södertälje.

DET NYINVIKDA BIBELINSTITUTET
VID HAGABERG: I lärosalen.

Det af Evangeliska fosterlandsstiftelsen vid Hagaberg i närheten af Södertälje anlagda *Bibelinstitutet*, det första i Skandinavien, har i dagarna invigts. Skolan, som är afsedd att bereda tillfälle till systematiskt anlagt studium af bibeln och öfning i bibelordets praktiska användning i missionsverksamheten, är inrymd i tre af Fosterlandsstiftets inköpta villor. Vid den nu påbörjade kursen äro nästan alla svenska missionsföreningar representerade.

*

Snöåns skola — Dala-Järna i Västerdalarna — är en af de fyra *husmodersskolor*, som upprättats inom det stora område, där Kopparbergs Bergslags A.-B. har sin verksamhet, sedan chefen för bolaget, disponent E. J. Ljungberg, och hans maka i förfölj skänkt ett kapital på 1/2 miljon kr. för detta ändamål.

Vidst. bild: SNÖÅNS SKOLA: I hallen.

Foto. Florén, Vansbro.

DONATORER.

A. H. E. BOKELUND.
F. d. Provinsialläkare. —
Malmö. Kr. 200,000
till Lunds universitet.

A. S. AHLGRÉN.
Öfverstinna. — † 26 aug.
Kr. 60,000 till Hem i
Grenna. f. pens. officerare.

A. EGNELL.
Fru och Direktör. —
Kr. 50,000 till blifvande Realgymnasium i Eskilstuna.

H. EGNELL.
Eskilstuna.

J. O. ANDREEN.
Handlande. — Göteborg.
Kr. 10,000 till Göteborgs
Sjukhem.

Till fotos å sid. 56 o. 57.

De franska järnvägsmännens strejk, som till en början grep omkring sig med sådan fart och kraft, att den syntes skola förlama hela Frankrikes samhälls- och affärslif, bragtes genom regeringens fasthet och energi samt bristen på verkligt effektivt sammanhållning mellan de strejkande till att snabbt aftyna.

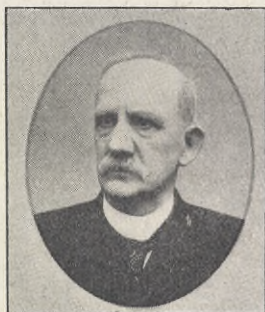
Strejkens åtminstone närmaste orsak voro principiella och rent ekonomiska önskemål hos järnvägsmännen; men äfven om samhället kunde anse dessa kraf berättigade, har det med kraft mäst reagera mot den för målets uppnående tillgripna, i detta fall samhällsvådliga, strejken — och särskildt ett af de i densamma använda medlen — sabotagen.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

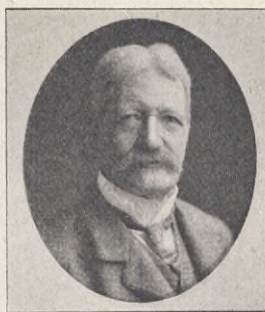
* Data å sista sidan.

A. G. J. SVEDELIUS.
F. d. Landshöfding. — Stock-
holm. 75 år 14 Okt.*

C. A. SJÖCRONA.
F. d. Landshöfding. — Stock-
holm. 75 år 22 Okt.*

C. E. BOHNSTEDT.
Hofjägmästare. Godsägare. —
Rinkesta, Arila. 70 år 8 Okt.*

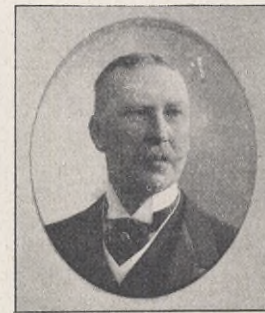
J. G. BJÖRLIN.
Generallöjtnant. — Stockholm.
65 år 14 Okt.*

C. O. OLSEN.
Vice Amiral. — Afgått som chef
för K. Marinförvaltningen.*

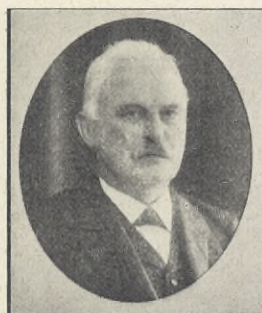
G. DYRSSEN.
Kommandör. — Nyutnäm chef
för K. Marinförvaltningen.*

F. W. CRONSTEDT.
Grefve. Godsägare. Kapten.
Kammarherre. — Fullerö, Wes-
terås. 55 år 10 Okt.*

A. T. ADELSWÄRD.
Friherre. Godsägare. Bergs-
ingenjör. Kammarherre. — Åt-
vidaberg. 50 år 13 Okt.*

P. R. WESTER.
Häradshöfding. — Oskarshamn.
70 år 9 Okt.*

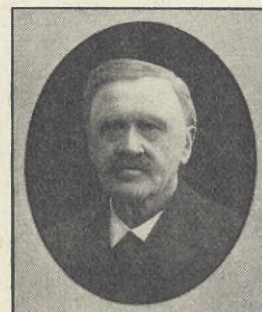
G. CEDERSCHIÖLD.
Professor. — Stockholm.
65 år 13 Okt.*

P. E. FAHLBECK.
Professor. — Lund.
60 år 15 Okt.*

J. A. KOLMODIN.
Professor. Teol. dr. — Upsala.
55 år 7 Okt.*

C. WIKSTRÖM.
Grosshandlande. Kommunal-
man. — Heby. 80 år 14 Okt.

P. A. L. HÖGEL.
Medaljgravör. — Stockholm.
60 år 10 Sept.

F. A. COYET.
Bankdirektör. — Örebro.
50 år 8 Okt.*

A. E. LUNDEBERG.
Kapten. — Falun.
50 år 30 Sept.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å sista sidan.

H. E. HERRMANSSON.
Folkskoleinspektör. — Upsala.
70 år 11 Okt.

M. O. ÅKERSTEDT.
Kontraktspastor. — Boteå, Her-
nösands stift. 65 år 2 Okt.*

J. G. MALMSTROM.
Kontraktspastor. Kyrkoherde. —
Espö, Lunds St. 60 år 25 Okt.

N. P. EDLUND.
Kontraktspastor. Kyrkoherde. —
Näsåker, Hernösands stift.
60 år 7 Okt.

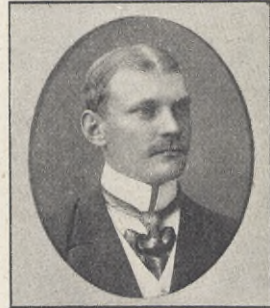
A. J. ANDERSEN.
Violoncellist. Lär. v. Mus. Akad.
Tonsättare. — Stockholm.
65 år 10 Okt.

A. ÖDMAN.
Hofsångare. — Stockholm.
60 år 18 Okt.*

C. Å. SÖDERMAN.
Operasångare. Operaregissör.
— Stockholm. 50 år 15 Okt.

K. MARTIN.
Sergeant. — Nyvald led. af
Riksd. A. K. f. Danderyds m. fl.
Skeppslag. — Venster.

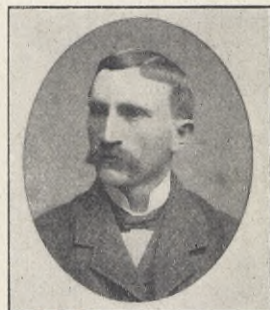
P. PEHRSSON.
F. d. Bokhandlande. — Gefle.
75 år 15 Okt.*

P. L. SJÖDIN.
Väggbyggmästare. — Trehör-
ningsjö. 50 år 4 Okt.*

L. OLSSON.
Landbrukare. Nämde-
man. — Lidén.
50 år 5 Okt.

J. SIMONSSON.
Landbrukare. Kommunalord-
förande m. m. — Hedeberga,
Kristianst. län. 50 år 29 Sept.

P. S. WIESELGREN †.
Generaldirektör. — Stockholm.
F. 43. † 11 Okt. — Helsides-
porträtt o. biografi i ärg. XII: 2.

C. A. C. WARBERG †.
Generallöjtnant. — Stockholm.
F. 45. † 16 Okt.*

O. KÖHLER †.
F. d. Föreståndare för Stock-
holms Bad- och Siminrättning.
F. 46. † 12 Okt.

J. K. JANZON †.
Journalist. — Paris.
F. 53. † 13 Okt.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

AXEL SVEDELIUS. Civ. ingenjörsex. fr. H. Art. Lärverket å Marienberg 60, tjänstgjorde v. Statens Jernvägsbygn. samt inom Våg- o. Vatt. B. Kären, var trafikdirektör v. Bergslagens Jernväg 75—81, affärsdisponent v. Uddeholms A. B. 81—93, major v. V. o. Vatt. B. Kären 91, landshövding i Örebro län 93—04. Ordf. i Örebro läns Hushålln. Sällsk. 1900—04, ordf. i styr. i Trafik A. B. Grängsberg—Oxelösund sedan 04, ordf. i Svenska Jernvägsföreningen, led. af Kommittéerna ang. revision af Statens Jernvägstaxa 87—88, ang. utvidg. o. omorganis. af Tekn. Högskolan 90—91 samt i Jernvägsstyrelsen 93—95; ordf. i kommittén ang. ändring i Bevilln. lagstiftningen 95, i Vattenfallskommittén 99—03 samt i Kommittén ang. utvidg. o. omorganis. af Tekn. Högskolan 04. Mångårig led. af Riks. F. K. från 88 o. v. olika tillfällen ledamot af tillfälliga o. särskilda utskott, samt af Stats- o. Bevillningsutskottet. Komm. m. st. k. N. O., R. o. Komm. XIII: O. Hänvisa till biografi o. helseporträtt i ärg. V:15.

CORNELIUS SJÖCRONA. Stud.-ex. 53, fil. dr. 59, hojr.-ex. 60, v. häradshövding 64, adj. led. i Sk. Hofr. 67—71, exped.-chef i Civildep. 71—79, assessor i Sk. Hofr. 73, landshövding i Skaraborgs län 79—06; under denna tid ordförande i ett flertal styrelser m. m. inom länet, ännu ordförande i Västergötlands Formminnesförening, jur. hedersdoktor, jubeldoktor. Under ett flertal år led. af Riksd. F. K. och af olika utskott. Hänvisa till biografi som jemte helseporträtt finnes infördt i ärg. VI:15. Komm. m. st. k. N. O. G. M.

EDVARD BOHNSTEDT. Stud.-ex. 61, jur. fil.-ex. 67. Hofjägsmästare 78; Eretz egendomen Rinkesta i Söderm. län. Ordf. i Direktionen i Skogsskall Skogvaktarskola 78—82, led. af Sjöändamen 83—06 o. dess ordf. 1900—04, ordf. i Skogskommittén 01—04, kommunalstämmans ordf. 77—09, kommunalstyrelsens ordf. under 24 år, led. af Hushålln.-Sällsk. förvalt.-utskott 88—97 o. 99—06, vice ordf. i N. Söderm. Jernvägs A. B., Landstingsman 89—09, led. af Riksd. F. K. sedan 05.

GUSTAF BJÖRLIN. U-löjtn. v. Vestg. Dals reg. 65, löjtn. v. Generalstaben 73, lärare v. Krigshögskolan 82—83, öfverste vid Gotlands Inf.-reg. o. militärbefälhavare på Gotland 95—08, gen.-major i armén 03, gen.-löjtnant i res. 08. Ordf. i Kommissionen i undersök. af förhåll. inom rikets försvarsväsende m. m. sedan 08. Led. af Riksd. F. K. 95—09. Hänvisa till ärg. XI:4, där biografi jemte helseporträtt återfinnes.

CARL OLSEN. F. 44, sek.-löjtn. v. K. Flottan 76, anst. i exercis o. underbef.-skol. i Karlskrona 91—93, komm.-kapten i gr. 94, chef i Ekipage-dep. der 93—96, kommandör 98, Varischef v. Stat. i Stockholm 99—03, konteramiral v. K. Fl. 03, stationsbefälh. i Stockholm 03, mil. led. i H. Domstolen s. ä., chef i K. Marinförvalt. sedan 05, hvarifrån i dagarne afgått. Vice-amiral v. K. Fl. 08 i dagarne och begärd afsked. Bland det antal betydande sjömilitära kommittéer af hvilka O. på sin tid varit ledamot eninnas särskildt om Certkommittén, hvars ordförande O. var 06.—Hänvisa till biografi o. helseporträtt i ärg. IX:10. Komm. m. st. k. S. O.

GUSTAF DYRSSEN. F. 58, U-löjtn. v. K. Flottan 76, anst. i eng. örlogstj. 81—82, i fransk örlogstj. 82—84, kadettoff. v. Sjökrigsskol. 85—90, lärare där 89—92, tjänstg. i Flottans stab 90—96, marinattaché i St Petersburg 91—96, lärare v. Sjökrigshögskol. 98—1900, komm.-kapt. af I:a gr. 01, chef i Ekipagedep. v. Stat. i Stockholm 98—1900, chef i Sjökrigsskol. 1900—05, kommandör v. K. Fl. 03. Varischef i Stockholm 05 hvarifrån i dagarne afgått o. samtidsigt utn. i chef i K. Marinförvaltningen.

FREDRIK CRONSTEDT. U-löjtn. v. Lifreg. gren.-kår 78, kapten i armén 95, i res. 99. Kammarherre 09. Innehafvare af Fullerö o. Almö fideikommisssegndar i Vestmanl. län. Sedan 84 ordförande i Kommunalländ o. stämman samt i Fattigv.-styrelsen. Led. af kyrko- o. skolråd. Sedan 96 led. af Hushålln. Sällsk. förvalt.-utskott och sedan 02 H. Sällskapets v. ordförande. Sedan 03 v. ordf. i länets Brandstodsbolag, sedan 08 nämde- man i Tuhundra här.-rätt. Ordf. i Tingshusdirektionen, hufvudman i länets Sparbank; styr.-led. i Vesterås Mejerieförening, i Kem. stationen i Vesterås, i Spiritbol. i Vesterås o. Sala, i Sveriges Mosskulturören., i Afvälsören. i Röddrov. Sv. Boskap och i länets förkontrollanstalt, ordf. suppl. i länets prem.-nämnd i småbruk, 09 ordf. i Mellersta Sveriges Fiskodlingsanstalt.

THEODOR ADELSWÄRD. Sjökadett 74—77. Stud.-ex. 78, genomgick Tekn. Högskolan o. Stockholms Bergskola 78—81, disponent i Adelswärd-ska Fideikommisssegndarne Baroniet Adelswärd i Östergöt. o. Kalmar län 83, nu deras innehafvare, tjänstgör. Kammarherre h. kronprins Gustaf 04—07; Ordf. i kommunalstämma o. i Atvidabergs Munic.-stämma. Ordf. i Östergöt. skolvärdstyrelsen, i styr. f. Vestervik—Atvidaberg—Persbo Jernv. A. B., i styr. A. B. Atvidabergs Fören.-industrier; led. i Hushålln. Sällsk. Förvalt.-utskott. Landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 06—08.

PHILIP WESTER. Stud.-ex. 57, hojr.-ex. 62, e. o. notarie i S. Hofr. s. ä., ausk. v. Stockholms Rådhus. 63, ausk. i Sk. Hofr. 65, v. häradshövding 66, rådmän o. polismästare i Malmö 73, häradshövding i Apellands o. Handbörds doms. 87 — okt. 10. Oscarshammns Stadsfullmäktiges ordförande sedan 01, Styrelseordf. i Ruda—Finsjö—Oscarshammns Jernv. A. B.

GUSTAF CEDERSCHÖLD. U-löjtn. v. Svea Lifg. 69, aisked 70, förestod 72—79 ett sjukgymn.-institut i Hannover, återkom till Stockholm sistn. år samt erhöill 88 professors n. h. o. v. Beröm för af honom uppninna metod utt medelst s. k. rytmiskt tryck behandla mag- o. tarmkränt m. m.

PONTUS FAHLBECK. Stud.-ex. 70, fil. dr. 80, docent i allm. hist. v. Lunds Univ. s. ä., professor i hist. o. statskunsk. v. samma univ. sedan 89, jur. hedersdoktor i Köpenhamn 94. Led. i Centralstyrelsen f. A.-B. Skånska Handelsbanken 96, ordf. i Kulturhist. föreningen f. Södra Sverige, led. af Statistiska Kommittén af 05, sedan 02 led. af Riksd. F. K. Hänvisa i öfrigt till biografi i ärg. II:4.

ADOLF KOLMODIN. Stud.-ex. 74, lärare i Visby 76—77, fil. kand. 78, teor. teol. ex. 79, pr. teol. ex. 80, prestvigd s. ä., teol. kand. 87, docent i exegetik v. Upsala Univ. 90, förestod professuren i s. ämne under olika tider, e. o. professor i exegetik o. kyrkherde i Näs prob. pastorat 03, teol. dr. 07, ord. professor 09. Föreståndare v. Missionssitutet o. i stiftelsens hedna- o. sjömansmiss. samt redaktör af Missionstidningen 93—03, Missionsinstituts inspektör 03—10. Uppford. på förslag t. biskop i Linköpings stift 07 o. 10. Redigerar Bibliiska tids- o. stridsfrågor samt författat uppsatser deri, från trycket utgifvit ett flertal arbeten.

FABIAN COYET. Stud.-ex. 79, inträdde i Riksbanken 80, ord. i 2:a gr. 1900, kamrer v. Riksbankens Kontor i Örebro 95—98, verkställande styrelseledamot sedan sistn. år samt ordförande sedan 04; Stadsfullmäktig.

ARTHUR LUNDEBERG. U-löjtn. v. Dalreg. 82, kapten 01; genomgick Lågre Bergskolan i Falun 84—85, grufvärdare 86. Led. af Falu Drätselkammar o. dess vice ordförande sedan 04, led. af Byggn.-nämnden o. dess ordf. sedan 09, led. af stadsfullmäktige sedan 03, led. af Lasarettidktionen 10; styrelseledamot o. ordf. i Gyttorps Sprängämnes A. B., samt verkst.-direktör sedan 94; styrelseledamot o. ordf. i Backa—Hosjö A. B. samt verkst. direktör sedan 02.

OTTO ÅKERSTEDT. Stud.-ex. 56, prestex. 59, prestvigd s. ä., past.-ex. 67, kyrkoherde i Junsele 71, i Botå sedan 79, kontr.-prost i Ångermanl. sväv. kontr. 01. Led. af Vesternorr. läns Hushålln. Sällskaps förv.-utskott 85—91, ordf. i länets Mejeriskola 91, styrelseledamot i Nordviks Landbr.-skola 87—90, lerärig ordf. i kommunalstämma.

ARVID ÖDMAN. Elev i sång af Arlberg, Günther, Hallström o. Massenet. Debuterade v. K. Operan som Tamino i Trollflöjten 73, engagerad där 75—87 samt sedan 89. Anställd v. Operan i Köpenhamn 87—89. Holsångare 06. Hänvisa till porträtt och biografi i ärg. II:4.

PER PEHRSSON. Under många år bokhandlande i Gefle, numera anst. hos Evangel. Fosterlandsstiftelsen. Vice ordf. i Sjömanskyrkans styrelse, mångårig led. af kyrkoråd m. m.

PER LUDVIG SJÖDIN. Genomgick priv. fortsättningsskola 79—81, bi- trädte af V. o. Vatt.-byggn.-ingeniör 82—90, dreftef egen arbetsledare i anläggning af ca 70 mil nya landsvägar o. ett stort antal broar. Ordförande i kommunalländmen o. Fattigv.-styrelsen samt komm.-stämman 93—06; landstingsman 98—01 o. 04—09, nämde-man 05—07, godeman i tillsyn af förmynderskap sedan 94.

CARL WARBERG. †. U-löjtn. v. A. Ligardet 64, gen.-stabsoff. 71, löjtn. v. Gen.-staben 74, kapten der 75, militärattaché v. ryska Donarmén under kriget 77—78, stabchef v. Lifg.-brig. 78—81, v. 4 militär.-distr. 81—85, kapten i A. Lifg. 79, major v. Gen.-staben 84, souschef i Landförsvardep. Kommandoexp. 86—88, chef i komm.-exp. 88—91, öfv.-löjtn. v. Gen.-staben 88 öfverste o. chef i N. Skånska Inf.-reg. 91—99, t. f. chef i gen.-staben 95—99, generalmajor i armén 97, chef för VI arméfördeln. 99—05, General-löjtnant o. Öfverkommandant i Stockholms garnison o. chef i IV arméfördelnigen 05, led. af Utträngningskommissionen 06. Förste adjutant hos Konungen o. chef i H. Mts Stab 09.

JOHAN JANZON. †. Stud.-ex. 71, utr. korr. till Stockholms Dagblad 74 o. dess Pariskr. korr. sedan 79 under signaturen Spada. Samma tidnings krigskorr. i Turkiet 76—78, i Egypten 82 o. i Grekland 97. Medlem af Internat. Presskomm. 94—95, sekre. i Pressföreningarnes Centralbyrå 96. Från trycket utg. "Ströftag i Orienten".

VECKANS DAGAR

I midten på veckan hemsöka svåra stormar kusterna vida omkring och åstadkomma många sjöolyckor. Särskildt hemsökas Östersjön och Nordsjön; talrika strandningar inträffa, hvarvid många människolif gå förlorade.

10 okt. Inviges Konstårnärsförbundets stora utställning i Berlin. — Firar Berlins universitet sin 100-åriga tillvaro. — Öppnas i London Internationella stadsanläggningskonferensen; Sverige är väl representeradt både på kongressen och den därtill anslutna utställningen.

11 okt. Aflider generaldirektör Sigfrid Wieselgren. — Begynner strejk vid franska Nordbanan. — Vårfsarbetarne i Kiel återupptaga arbetet.

12 okt. Personalen vid samtliga järnvägslinjer i Frankrike ha möte natten mellan den 11 och 12 och besluta därvid allmän järnvägsstrejk. Regeringen inkallar under fanorna personalen vid Nordbanebolaget. — Ministären Dragoumis i Grekland inlämnar sin afskedsansökan.

13 okt. En stark storm rasar öfver stora delar af vårt land; åtskilliga sjöolyckor inträffa vid svenska kusterna och å Väner. — Svenska barken Diana, hemma i Väddö, kolliderar i Nordsjön och sjunker; 7 man drunkna.

— De franska strejkleddarne häktas; alla strejkande ställas under krigslagarna. Svåra skadegörelser å järnvägsmaterialen

ågra rum. Situationen blir alltmer hotande. — Beträffande varfsträjen i Tyskland meddelas, att enighet uppnåtts i Bremen och, i de väsentligaste punkterna, äfven i Hamburg.

14 okt. Frih. C. Cederström företager den första flygningen i Kristiania.

15 okt. På initiativ af riksdagens interparlamentariska fredsgrupp utses vid sammanträde i Stockholm en kommitté med uppdrag att vidtaga förberedande åtgärder för bildandet af en ny, allmän svensk fredsorganisation. — Svenska klubben i Berlin inviger sina nya lokaler.

— Amerikanaren Wellman stiger upp i Atlantic City i sin styrbara ballong för att segla öfver Atlanten.

— Meddelas att ca 100 personer omkommit under den orkan, som rasat öfver Cuba och närliggande öar.

16 okt. Göteborgskamraterna eröfra svenska mästerskapet i fotboll.

INNEHÅLL

Karl Langenskiöld. — "Den röda elden". För H. 8 D. af Bo Bergman. — En märklig bild ur Portugals historia. — Svensk konst inför utlandet. — Revolutionen i Portugal. — Järnvägsstrejen i Frankrike. — Två universitetsfester. — Nyaste Parismoder. — Luftens herrar. — Svenska bilder. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.